

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΕΙΚΩΝΑΣΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΤΟΥ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

Αρ. Φύλλου 136 Τιμη 15 σεντ Δεκέμβρης 1983

ΣΤΙΣ ΆΛΛΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

- 19ο Συνέδριο Π.Ε.Ο.
- A.T.I.
- Βρετανία — E.O.K. και Σύντομα Διεθνή
- Οχτωβριανή Επανάσταση

Η ανακήρυξη Τ/Κ κράτους

ΕΠΙΣΤΕΓΑΣΜΑ ΤΗΣ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑΣ ΤΩΝ ΑΣΤΩΝ

Η πολιτική της Ελληνοκυπριακής ηγεσίας στο εθνικό ζήτημα (συνομιλίες ανάμεσα στους αστούς) έχει ολοκληρωτικά χρεωκοπήσει!... Σ' αυτό το συμπέρασμα που μόνη η Αριστερή Πτέρυγα είχε την τόλμη να βγάλει στην επιφάνεια την ημέρα της ανακήρυξης - έχουν φτάσει οι χιλιάδες των εργαζομένων λιγότερο από ένα μήνα μετά την ανακήρυξη του κράτους Ντενκτάς:

ρες που θα καταδίκαζαν την ανακήρυξη.

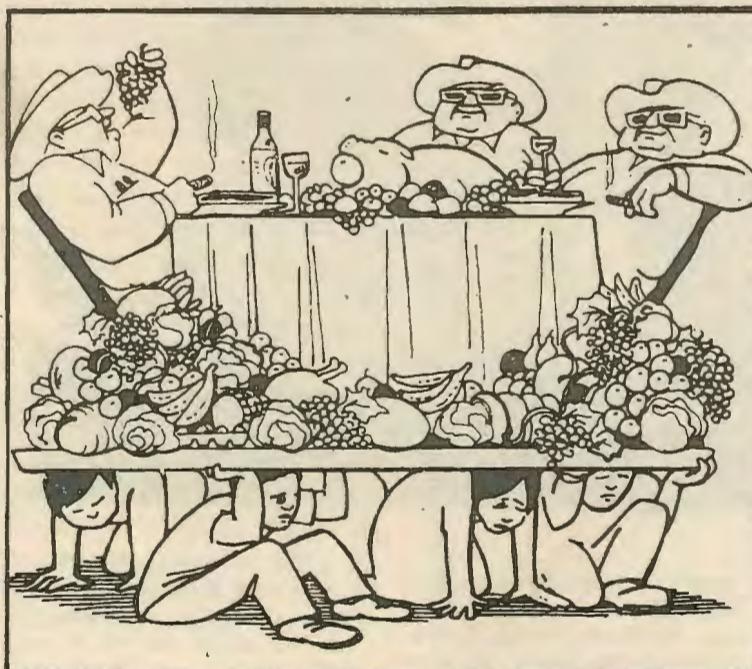
Η πανεθνική τους ενότητα δεν άργησε να μετατραπεί σε αλληλοκαπηγορίες που έφτασαν τα όρια του παραλόγου όταν ο Παπαντρέου κατηγορούσε τον Κυπριανό και αντίστροφα - και μάλιστα δημόσια (για να την πληρώσει τελικά ο καυμένος ο Καψής).

Η ενότητα τους διάρκεσε όσο για να σταθούν για λίγα λεπτά αριστεροί και δεξιοί γιέτες στην ίδια εξέδρα στα συλλαλητήρια και για να ταξιδέψουν αγκαλιασμένοι στη Νέα Υόρκη. Τώρα στη «διχόνιοι» τους, αποδεικνύονται το ίδιο γελοίο όσο και στην «ενότητα» τους. Τσακώνονται με πάθος για το αν η νέα χρεωκοπιμένη κίνηση θα φέρει το όνομα «Τριμερής», «πενταμερής», «διτλή διμερής» (Ελλάδα - Αγγλία) ή (Τουρκία - Αγγλία) νέες συνομιλίες κάτω από τον Γκουεγιάρ.

Σχίζουν τα ιμάτια τους για το ποιός θα παραλάβει τα λεφτά του εθνικιστικού τους εράνου - ο Χρυσόστομος ή ο Βενιαμίν.

Κι ενώ κόπτονται ποιός θα φανεί ενοπικώτερος ρίχνει ο ένας τα φταιξίματα στον άλλο ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΑΙ ΟΤΙΔΗΠΟΤΕ που έχει πιθανότητες να ανατρέψει τα νέα δεδομένα και να οδηγήσει σε μια Κύπρο ενιαία κι ανεξάρτητη.

Συνέχεια στη σελ. 2



δίχως πολλες περιφράσεις είπε ότι πρέπει να κτυπθεί η τάση για υπερκατανάλωση και απλοτία που χαρακτηρίζει τις μάζες - γιατί αυτή η τάση είναι που δημιουργεί τα προβλήματα - περιορίζοντας τις αυξήσεις στους μισθους και τα μεροκάμιστα και αυξάνοντας

τις φορολογίες.

Στην δεύτερη συνεδρία του Δεκέμβρη, η Βουλή έγκρινε (παρόλο που μείωσε) αισθητές αυξήσεις σε μια σειρά από καταναλωτικά αγαθά: τοιγάρα, μπύρα, αναψυχτικά,

Συνέχεια στη σελ. 7

ρες, ιδιαίτερα μετά το συλλαλητήριο φάνηκε πόσο επιφανειακή ήταν αυτή η ενότητα και που η ζωή της δεν θα διαρκούσε γιαστούλυ.

Νέα πνοή έδωσε, σ' αυτή την προσπάθεια η προκήρυξη εράνου, από την Εκκλησία, για την άμυνα, με πολύ έντονο το Εθνικιστικό στοιχείο. Η προκήρυξη του εράνου έγινε στις 22 του Νοέμβρη με την εξαγγελία εισφοράς £100,000 σε οικόπεδα από την Αρχιεπισκοπή.

Τότε ραδιόφωνα και τηλεόραση αρχίσαν εκστρατεία ενηλέωρωσης του λαού για τον πατριωτισμό και την αυτοθυσία που έδειχναν με τις εισφορές τους στον έρανο οι Έλληνες Κύπριοι, αναφέροντας συγχινητικά παρα-

δείγματα εισφορών όπως κάποιων παιδιών που έσπασαν τους κουμπαράδες για να διαθέσουν τα σελίνια τους για την υπεράσπιση της πατριδας, ή κάποιας μάνας που μαζί με την εισφορά της έλεγε ότι προσφέρει και τους πέντε γιούς της αν χρειαστεί, ή κάποιου συνταξιούχου που δάβεσε τη σύνταξη του. Πάρομοια στάση ήτησε και η μεγαλύτερη μερίδα του τύπου με καθημερινές αναφορές.

Η κινητοποίηση για την διεξαγωγή του εράνου άμως έμεινε στα χέρια των διοργανωτών της, δηλαδή της Εκκλησίας η οποία με δηλώσεις στον τύπο, εγκυλίους που διαβάζονταν στις εκκλησίες και αφίσεις στους δρόμους καλούσε το λαό να δώσει από το υστέ-

ρημα του για την ενίσχυση της άμυνας της πατρίδας. Το κύριο χαρακτηριστικό των εγκυλίων της εκκλησίας είναι ο έντονος εθνικισμός και η κινδυνολογία.

*Ένα απόσπασμα από μια εγκύλιο είναι χαρακτηριστικό του κλίματος που διακατέχει όλες τις εκκλησίες της εκκλησίας για τον έρανο: «Οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε ότι είτε το θέλουμε είτε όχι θα υποχρεωθούμε να αγωνιστούμε όχι μόνο για την ανάκτηση των πατριογονικών μας εδαφών αλλά και για την πρόσπιση των εδαφών που μας έμειναν».

Οι διάφορες συνδικαλιστικές οργανώσεις σε κοινή σύσκεψη αποφάσισαν ομόφωνα ότι για την ενίσχυση της άμυνας επιβάλλεται Συνέχεια στη σελ. 3

ΕΠΙΣΤΕΓΑΣΜΑ ΤΗΣ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑΣ ΤΩΝ ΑΣΤΩΝ

συνέχεια από τη σελ. 1

ΑΝΤΙΚΡΟΥΟΜΕΝΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ

Για την Αριστερή Πτέρυγα του Σ.Κ. ΕΔΕΚ και την Σοσ. Έκφραση δεν χρειάστηκε η ανακήρυξη για να αντιληφθούμε τη χρεωκοπία της αστικής πολιτικής στο εθνικό ζήτημα. Για χρόνια τώρα υποδειχνούμε πως οι αστοί δεν μπορούν να λύσουν το πρόβλημα. Οι λόγοι είναι πολλοί.

Οι Τουρκοκύπριοι αστοί έχουν συμφέροντα να διαπρούν τους Τ/Κύπριους εργαζόμενους μαντρωμένους σ' ένα ομοιογενή γεωγραφικό χώρο. Κατορθώνουν έτσι να τους εκμεταλλεύνται χωρίς την ανταγωνισμό της πιο δυνατής και εύρωστης Ε/Κυπριακής αστικής

ψηφίσματα και καταδίκες, όπως αποδεικνύει καθημερινά το παράδειγμα της Νοτιού Αφρικής).

Είναι γι' αυτό που γράφουν τα διεθνή σώματα στα παλάτια τους τα παπούτσια.

ΠΟΛΕΜΟΣ;

Από την άλλη γνωρίζουν πως οι αντίπαλοι δεν θα ξεκινούσαν πρώτοι ένα πόλεμο, γιατί πέρα από το στρατιωτικό ισοζύγιο που κλίνει υπέρ της Τουρκίας η Ελληνική Κυβέρνηση δεν θα διακινδύνευε να μπει σ' ένα αρβέσιο πόλεμο τη σπηλή που κάνει πολιτικά ανοίγματα στη διεθνή σοσιαλδημοκρατία και την ΕΟΚ (προεδρία της κοινότητας κ.ο.κ.).

Εξ άλλου το Ελληνικό εργατικό κίνημα δεν θα επέτρεπε χωρίς αντίδραση ένα εθνικιστι-

μπουν σ' ένα πόλεμο, όσο παράλογος και να ναι, όσες καταστροφές κι αν επιφέρει. Για να κάμουν όμως κάτι τέτοιο πρέπει πρώτα να χτυπήσουν και να φιμώσουν τις εργατικές οργανώσεις.

Κανένας εργαζόμενος λοιπόν δεν πρέπει να αντικρύζει τα νέα δεδομένα με απάθεια. Ο σωβινισμός πρέπει να χτυπηθεί με κάθε μέσο.

Ο μόνος τρόπος να αποτραπεί ένας πόλεμος στο μέλλον είναι η επιβολή της θέλησης της εργατικής τάξης κι η τελειωτική λύση του εθνικού προβλήματος σε μια Σοσιαλιστική Κύπρο.

ΑΔΙΕΞΟΔΟ

Οι εργαζόμενοι έχουν επιπρόσθετα το καθήκον να επα-

μια ενιαία καπιταλιστική Κύπρο. Στην περίπτωση μιας - στην ουσία - διχοτομημένης Κύπρου οι προοπτικές είναι ακόμα χειρότερες, οι δύο ομόσπονδες διακυβερνήσεις θα αδυνατούν να σταθούν οικονομικά και θα αναγκάζονται να στρέφονται όλοι και περισσότερο στις μητέρες πατριδες. Ιδιαίτερα αυτό ισχύει για την μικρή Τουρκική Ομόσπονδη Πολιτεία. Οι επιπτώσεις της κρίσης όπως και κάθε σοβαρό κοινωνικό ή πολιτικό πρόβλημα θα αποδίδονται στην αντίπαλη εθνική κοινότητα έτσι που οι κοινοτικές διαμάχες και η αιματοχυσία να αναβιώνουν ξανά και ξανά.

Για τους ιδιους λόγους το ίδιο θα συμβεί και στην περίπτωση της διπλής ένωσης στην οποία θα οδηγηθεί μακρόχρονα η Κύπρος αν τα πράγματα αφεθούν όπως είναι σήμερα. (Δύο κράτη).

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

Η γηγεσία του ΑΚΕΛ δικαιολογεί για δεκαετίες τώρα τη συνεργασία με την «πατριωτική δεξιά» και την εγκατάλειψη του ταξικού αγώνα στη βάση της λύσης στο εθνικό ζήτημα.

Στην εγκατάλειψη αλλά στην υλοποίηση αυτών των συνθημάτων. Ο εθνικισμός της ΕΔΕΚ και η δική της συμμαχία με τους αστούς (Εν. Κέντρου, ΝΕΔΗΠΑ, Αρχιεπισκοπος) και τα ανοίγματα προς τον Κυπριανό την απομόνων όλο και περισσότερο από τις εργατικές μάζες.

Σε αντίθεση με τους αστούς, οι εργαζόμενοι στο Βορρά και το Νότο έχουν ταυτόσημα συμφέροντα.

Στη βάση αυτών των συμφερόντων μπορεί να πετύχει η επαναπροσέγγιση και η συμφιλίωση των δύο κοινοτήτων, χωρίς την οποία δεν μπορεί να υπάρξει μόνιμη ειρηνική λύση στο πρόβλημα. Αυτό το αναγνωρίζουν οι γηγεσίες της αριστεράς και στο βορρά και στο νότο. Μένουν όμως στα λόγια και στις διακρύδεις, ενώ στις πιο κρίσιμες στιγμές στρέφονται κάθε φορά στις αντίστοιχες εθνικές αστικές τάξεις, προδώνοντας τα κοινά συμφέροντα των εργαζομένων στις δύο κοινότητες.

Με τις ενέργειες τους αυτές δίνουν και την ευκαιρία στους αστούς να επιβάλλουν την αντεργατική πολιτική τους στο βορρά και το νότο.

Τα σπασμένα τα πληρώνουν εδώ και τόσα χρόνια οι εργάτες αυτού του τόπου Έλληνες και Τούρκοι.

ΤΕΡΜΑ ΣΤΟΝ ΚΑΤΗΦΟΡΟ

Η βάση των αριστερών κομμάτων της Κύπρου πρέπει να βάλει τέρμα σ' αυτό τον κατήφορο.

Οι συνομιλίες των αστών, η διεθνοποίηση σε διπλωματικό επίπεδο, ή ενότητα με τους αστούς, μας έχουν οδηγήσει στα σημερινά χάλια.

Οι συνομιλίες των αστών πρέπει τώρα να αντικατασταθούν με τις συνομιλίες ανάμεσα στις εργατικές οργανώσεις και τα κόμματα της αριστεράς. Για να γίνει αυτό κατορθώτο και για να μπορεί να αποδώσει την ποθούμενη λύση στο εθνικό ζήτημα πρέπει να σπρώχουμε τις γηγεσίες των αριστερών κομμάτων στο σπάσιμο των συμμαχών με τη δεξιά και στη χάραξη μιας σοσιαλιστικής πολιτικής.

Σαν πρώτο βήμα σ' αυτή την κατεύθυνση οι Ε/Κύπροι εργάτες και νεολαίοι πρέπει να σπρώξουμε τις γηγεσίες του ΑΚΕΛ και της ΕΔΕΚ στην δημιουργία ενός Ενιαίου Μετώπου της Αριστεράς στη βάση ενός σοσιαλδημοκρατικού προγράμματος με στόχο την κατάληψη της εξουσίας. Η κατάληψη της κυβέρνησης από την αριστερά θα δώσει φτερά στους Τ/Κύπριους αριστερούς και θα φέρει πιο κοντά και την ανατροπή από μέρους τους του καθεστώτος Ντενκτάς.

Σε μια τέτοια πολιτική θα βρούμε συμμάχους την εργατική Ελλάδας και της Τουρκίας και θα συντονίσουμε τους αγώνες μας για το σοσιαλισμό στις χώρες μας.

Μέχρι να πετύχουμε σ' αυτούς τους στόχους πρέπει εμείς να βρούμε τρόπους προσέγγισης και συνομιλίων με Τ/Κύπριους αριστερούς.

Στη διεθνοποίηση της διπλωματίας πρέπει να αντιπαραθέσουμε μια διεθνή εκστρατεία σ' όλο τον κόσμο με κάλεσμα προς τις εργατικές οργανώσεις κι ιδιαίτερα όπου υπάρχουν Τ/Κύπριοι και Τούρκοι (Αγγλία, Γερμανία, Ελλάδα) όντας βοηθόσουν στην αποκατάσταση επαφής για τη χάραξη κοινής γραμμής ανάμεσα στους Ε/Κύπριους και Τ/Κύπριους αριστερούς.



κό πόλεμο. Για την ίδια την Τουρκία ο πόλεμος είναι το τελευταίο πράγμα που θα ευνοούσαν οι αστοί σε μια εποχή που πρόσπαθουν να περάσουν όμαλά στη «δημοκρατία».

Το ίδιο ισχύει και για τον Αμερικανικό «δάχτυλο». Ένας πόλεμος ανάμεσα σε δύο χώρες του ΝΑΤΟ είναι ανάθεμα για τους Ιμπεριαλιστές σήμερα.

Οι μόνοι που στην απελπισία τους θα επιχειρούσαν ένα πόλεμο είναι οι Ε/Κύπριοι αστοί - γνωρίζουν όμως καλά πώς αυτός θα σημαίνει την καταστροφή τους.

Είναι γι' αυτούς τους λόγους που ο πόλεμος είναι μια πολύ απομακρυσμένη πιθανότητα σήμερα.

Εξ αλλού ο πόλεμος δεν αποτελεί λύση για το πρόβλημα. Ακόμα κι αν υπήρχε πιθανότητα να «νικήσει» η «Ελληνική πλευρά» κανένας σοσιαλιστής και κανένας εργάτης δεν θα έπειτε να δεχτούν μια διζωνική ομοσπονδία με δύο ομοιογενείς γεωγραφικές περιοχές ενωμένες με μια αδύναμη κεντρική κυβέρνηση με ασθμαντες εξουσίες.

Οι Τ/Κύπριοι αστοί δεν αποτελούνται από την ιδιαίτερη κράτος και η ανακήρυξη δεν ήλθε - στην ουσία - να προσθέσει τίποτα εξόν από αυτό που ήδη υπήρχε στην πράξη για 9. χρόνια.

Οι Τ/Κύπριοι αστοί και η Τουρκική κυβέρνηση γνωρίζουν καλά πώς η διεθνής διπλωματία δεν μπορεί να τους επιτρέψει οικονομικά διάθεσης την οικονομία τους παρά τα ψηφίσματα, τους περιορισμούς και τα εμπάρκο (οι εμπόροι δεν γνωρίζουν από

γρυπυούν για τη ματαίωση οποιασδήποτε διχοτομικής λύσης. Δεν μπορεί να αποκλειστεί η πιθανότητα - όσο μικρή κι αν είναι - να χρησιμοποιηθεί το νέο αδιέξοδο για να περαστεί μια τέτοια λύση σαν σωτήρια και να πανηγυριστεί από την Ε/Κυπριακή αστική τάξη σαν νίκη. Πραγματικά αν οι Τ/Κύπριοι αστοί ήταν διαθετέμενοι να κάνουν μερικές ουσιαστικές παραχωρήσεις (για παράδειγμα επιστροφή Αμμοχώστου), πιθανόν να έπειθαν τους Ε/Κύπριους αστούς να δεχτούν μια διζωνική ομοσπονδία με δύο ομοιογενείς γεωγραφικές περιοχές ενωμένες με μια αδύναμη κεντρική κυβέρνηση με ασθμαντες εξουσίες.

Οι Τ/Κύπριοι αστοί δεν αποτελούνται από την ιδιαίτερη κράτος και θα επιμένουν σ' αυτό που μπορούν με τη δύναμη των όπλων να επιτάξουν.

ΕΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΓΙΑΤΙ ΕΠΙΜΕΝΟΥΝ ΣΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΚΕΛ-ΔΗΚΟ;

Η καθημερινή πολιτική πραχτική της ηγεσίας του ΑΚΕΛ φανερώνει την αγωνία μιας καθοδήγησης που βρίσκεται εγκλωβισμένη σε αδιέξοδα που η ίδια δημιούργησε.

Φαίνεται λοιπόν ότι η σημερινή κρίση που διαπερνά το εθνικό ζήτημα και την Κυπριακή οικονομία θα πρέπει να βάλει την Ακελική ηγεσία σε μια σκληρή δοκιμασία. Γιατί πρέπει ν' απαντήσει επιτέλους σε μια σειρά από καφτα, ερωτήματα που βασανίζουν εδώ και πολύ καρό τους εργαζομένους:

α) Πόσο «εθνική» είναι η αστική τάξη όταν έχει σχέδιο μετατρέψει την Νότια Κύπρο σε πολιτικο-στρατιωτική επιθετική πλατφόρμα ενάντια στην Παλαιστινιακή Επανάσταση και το λαϊκό κίνημα του Λιβάνου; Μια αστική τάξη που συνδέεται με τον Αμερικανο-νατοϊκό ιμπεριαλισμό μέσα από ένα πλέγμα σχέσεων οικονομικής και πολιτικής εξάρτησης; Μήπως δεν είναι η «εθνική», «πατριωτική» αστική τάξη και ο Μακάριος που έδωσαν την συγκατάθεση τους για την εγκατάσταση Αμερικανικών κατασκοπευτικών ρανταρ στο Τρόδος και άλλου;

β) Πόσο φιλολαϊκή μπορει να είναι μια κυβέρνηση όταν ακολουθεί μια σκληρή φορομηχανική πολιτική ρίχνοντας τα βάρη στις πλάτες των εργαζομένων. Η ΠΕΟ λέει ότι τα δημοσιονομικά ελλείμματα καθως και τα ελλείμματα στο εμπορικό ισοζύγιο είναι αποτέλεσμα της εισβολής και του πραξικοπήματος. Μα τόσο καιρό η ηγεσία της ΠΕΟ ήταν θαμπωμένη από το «οικονομικό θάύμα», και το ξεπέρασμα των προβλημάτων που προκάλεσαν τα γεγονότα του 74. Σήμερα έτσι ξαφνικά συννέφιασε ο ουρανός;

Οι βιομήχανοι απολύουν, κτυπούν το εργατικό κίνημα, περνούν στην αντεπίθεση, απειλούν, κλέβουν τα λεφτά των εργαζομένων από το ταμείο Προνείας, δυσανασχέτουν με την απονομή του τιμαριθμικού και μετατρέπουν τα δάνεια σε ακίνητες περιουσίες σταθερών αξιών. Άφτοι λοιπόν οι βιομήχανοι διαθέτουν κάποιες πολιτικές προεχτάσεις, το ΔΗΚΟ και το ΔΗΣΥ. Μπορούμε λοιπόν να συνεχίσουμε την συνεργασία με αφτη την λυκοσυμμορία που σκέφτεται μόνο πως θ' αδειάζει τες τέξεις των εργαζομένων και να ειδοκοιτείται κοινωνικό πλούτο;

γ) Στο εθνικό θέμα οι πολυθρύλητες συνομιλίες κατέρρευσαν σαν ένας πύργος από τραπουλόχαρτα. Ο Ντενκτάς και η παρέα του πέρασαν διαδοχικά από την «Τουρκική Κύπρο» στο Ταξιμ και τώρα στην επίσημη ανακήρυξη κράτους. Η ηγεσία του ΑΚΕΛ πρέπει να καταλάβει μια για πάντα ότι αφτη η κίνηση των Τ/Κ αστων εκφράζει ιστορικά τες προσπάθειες τους να περιχαρακώθουν σε μια «κλειστή» γεωγραφική περιοχή για να έχουν το αποκλειστικό δικαίωμα της εκμετάλλευσης των Τ/Κυπρίων. Ενιαία Κύπρος με ελέφθερη κυκλοφορία κεφαλαίων στο Βορρά και στο Νότο θα σημαίνει μακροπρόθεσμα, απορρόφηση τορς από το πιο δυνατό Ε/Κ κεφάλαιο. Επομένως δεν μπορούμε να προβλέπουμε μια δίκαιη λύση να ευδοκιμεί πάνω σε καπιταλιστικό έδαφος με πρωταγωνιστές την Ε/Κ και Τ/Κ αστική τάξη.

Μόνο μια σοσιαλιστική στρατηγική επεξεργασμένη από την κοινή αντικαπιταλιστική - αντικατοχική δράση του Ε/Κ και Τ/Κ εργατικού κινήματος, μπορει ν' αγκαλιάσει την φτωχή αγροτική, ν' αποχτήσει ισχυρό λαϊκό έρεισμα, και να προβάλει μια πειστική λύση.

Αφτο όμως προϋποθέτει:

Την ανεξάρτητη πολιτική δράση της εργατικής τάξης στο Βορρά και στο Νότο.

- Το σπασμό της συνεργασίας ΑΚΕΛ-ΔΗΚΟ και την εγκατάλειψη της ταξικής συνεργασίας.

- Ενιαίο μέτωπο της αριστεράς.

- Διεκδίκηση και κατάληψη της εξουσίας με σοσιαλιστικό πρόγραμμα.

ΟΥΤΕ ΓΡΟΣΙ ΣΤΟΝ ΕΡΑΝΟ

συνέχεια από τη σελ. 1

να νομοθετηθεί ειδική εισφορά υποχρεωτική για όλους. Έτσι η κυβέρνηση δημιουργήσει ειδικό ταμείο για την αμυντική θωράκιση της Κύπρου και εξετάζει την επιβολή φορολογίας για τον ίδιο σκοπό.

Η απήχηση που είχε ο έρανος στον κόσμο παρά την μεγάλη προβολή του από τα μέσα ενημέρωσης ουσιαστικά δεν ήταν μεγάλη.

Μια μερίδα του λαού, μέσα στην απόγνωση που την οδηγούσε η έλλειψη προοπτικών που να πείθουν, από μέρους της ηγεσίας του κράτους και της ηγεσίας των πολιτικών κομμάτων δέχτηκε τον έρανο και συνείσφερε σ' αυτόν, ελάχιστοι όμως είναι αυτοί που πίστεψαν ότι τέτοιοι έρανοι θα λύσουν κανένα ουσιαστικό πρόβλημα-

Μια άλλη, μερίδα του λαού και ιδιαίτερα τα πιο προχωρημένα ιδεολογικά στρώματα της εργατικής τάξης τον δέκτηκαν με επιφυλακτικότητα και δυσπιστία. Κουβέντες όπως: «Τα λεφτά που θα δώσουμε θα πάνε άφαγε στην άμυνα» ή «τα όπλα που θ' αγοράσουμε δεν υπάρχει κινδυνός να σκοτώσουν άυριο εμάς και τα παιδιά μας, όπως το 1974» ή ακόμα «Ζητούν λεφτά από το υπέρμημπρα μας ενώ άλλοι κτίζουν επαύλεις του μισού και του ενός εκατομμυρίου και έχουν χιλιάδες καταθέσεις στο εξωτερικό, γιατί δεν πάρνουν απ' αυτούς»;

Αν και αυτά δεν είναι τα πιο συγχάρησα που ακούει κάποιος, εν τούτοις είναι αυτά τα πραγματικά αισθήματα με τα οποία οι εργαζόμενοι αντιμετωπίζουν τον έρανο. Αυτό εύκολα μπορεί να το καταλάβει κάποιος βάζοντας ένα τέτοιο προβληματισμό σε μια συζήτηση για τον έρανο.

Για να φτάσει το κυπριακό στην κατάσταση που βρίσκεται σήμερα το πιο σημαντικό ρόλο έπιαξε η διάσπαση του λαού με την δύνηση του εθνικισμού.

Οι δύο κοινότητες ζούσαν μαζί ειρηνικά για εκαποντάδες χρόνια. Τα 2/3 των Τουρκοκυπρίων ζούσαν μαζί με τους Έλληνοκυπρίους στις ίδιες πόλεις και χωριά. Η διάσπαση των δύο κοινοτήτων αρχίζει με τις πρώτες εθνικιστικές ενέργειες. «Όσο εντείνεται ο εθνικισμός μεταξύ των δύο κοινοτήτων τόσο περισσότερο μεγάλωνε και ο διαχωρισμός. Την ευθύνη για την δύνηση του εθνικισμού μέσους φέρουν κατά κύριο λόγο οι άρχουσες τάξεις των δύο κοινοτήτων και τα αντιδραστήρια των δύο κοινοτήτων ακανήν για την επιβάρυνση των προστατεύσεις, θα το κάνει αυτό ο έρανος από τα υπέρμημπρα του λαού;

Θα αλλάξει η κατάσταση αν αγοράσουμε ακόμα 3-4 τάνες;

(πράγμα εξ αλλού που πιθανό να μην θεωρεί και ο Ντενκτάς επωφελούμενος της κατάστασης).

Τέτοιες ενέργειες και τυμπανοκρουσίες από τα μέσα ενημέρωσης τον μόνο σκοπό που εξυπηρετούν - επαναλαμβάνουμε - είναι η δύνηση του εθνικισμού. Δίνουν προσχήματα στον Ντενκτάς να προπαγανίζει στις Τουρκοκυπριακές μάζες οργανωτικά και αριστερά κόμματα, μπροστά στην αδυναμία τους να δώσουν πρόσπιτες, το μεν ΑΚΕΛ απλώς σιωπά, μπροστά σε τέτοιες ενέργειες η δε ΕΔΕΚ τις επικρατεί και οι δύο μάζες εγκρίνουν την δύνηση του εθνικισμού. Τα Ελληνοκυπριακά αριστερά κόμματα, μπροστά στην αδυναμία τους να δώσουν πρόσπιτες, το μεν ΑΚΕΛ απλώς σιωπά, μπροστά σε τέτοιες ενέργειες η δε ΕΔΕΚ τις επικρατεί και οι δύο μάζες εγκρίνουν την δύνηση του εθνικισμού.

Μετά το 74 όλα τα Ελληνοκυπριακά πολιτικά κόμματα υποστήριζαν και υποστηρίζουν μια λύση στον Κυπριακό όπου τους τούρκοι και έλληνες θα ζήσουν ενωμένοι. Βασική προϋπόθεση όμως γι' αυτό είναι η εξάλειψη του εθνικισμού.

Προς αυτή την κατεύθυνση δύναται να σημαίνει, όπως και ο πολιτικός ιστορικός Θωράκης, η Επανάσταση της Κύπρου σε μια συνεργασία της ΑΚΕΛ-ΔΗΚΟ.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Κύπριε Πατριώπη,

ΘΕΛΕΙΣ μιάν έλευθερη και ένιαία Κύπρο;

ΘΕΛΕΙΣ τά παιδιά σου γάζησουν έλευθερα και ευτυχισμένα στή γῆ πού μᾶς κληροδότησαν οι πατέρες μας;

ΘΕΛΕΙΣ τό ξεσκλάβωμα τής πατρικής μας γῆς;

ΘΕΛΕΙΣ τήν άνακτηση τῶν πατρογονικῶν μας ἐσπῶν;

ΘΕΛΕΙΣ νά τεθεῖ φραγμός στή γουλιμία τοῦ τούρκου ἀπόδρομέα;

ΠΡΑΞΕ Τό καθῆκον σου.

ΑΠΟΔΕΙΞΕ τόν πατριωπομό σου.

ΕΝΙΣΧΥΣΕ τήν ἄμυνα τῆς πατρίδας μας, γιάντα προληφθούντας τραγωδία και γιάντα προληφθούντας δεινά.

ΔΩΣΕ στόν έρανο πού προκήρυξε ή Ιερά Σύνοδος γι' αύτό τό σκοπό.

ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΣ πώς, ἀν δέν άντημετωπισθούν οι τούρκοι εισβολεῖς, δ.π. φτάχνουμε σήμερα, σπίτια, περιοχές, ἐπιχειρίσεις, δέ θάναι δικά μας και αύριο.

Κλιμάκιο τῆς συλλαγῆς τῆς εισφορᾶς σου στόν έρανο γιάντην ένισχυση τῆς ἄμυνας τῆς πατρίδας μας θά σέ έπισκεφθεί στό σπίτι σ

19^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ Π.Ε.Ο.

Να εξοπλιστώστα για την αντιμετώπιση της επιθέσεων

Στις 10—13 του περασμένου Νιόβρη πραγματοποιήθηκε το 19ο συνέδριο της Π.Ε.Ο. Ένα συνέδριο του μεγαλύτερου κομματίου της εργατικής με την παρουσία πέραν των 700 αντιπροσώπων. Παρά την τεράστια σημασία που έχει για το εργατικό κίνημα, το Συνέδριο δεν κατάφερε να δώσει στην εργατική τάξη την αισιοδοξία, τις προοπτικές και τις λύσεις στα φλέγοντα προβλήματα που αντιμετωπίζει.

Σ' αυτούς έπαιξαν ρόλο κι οι πιο κάτω παράγοντες:

Η βάση — οι εργάτες — στον κάθε χώρο δεν έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην εκλογή των διαφόρων αντιπροσώπων, καθορίστηκε στην ουσία από την ηγεσία.

Δεν έγινε καμιά ουσιαστική συζήτηση των θέσεων του Γεν. Συμβουλίου.

Οι εργάτες δεν έλαβαν καθόλου μέρος στην συζήτηση εκτός από 3—4 περιπτώσεις και σε αφτές ακόμα τις εξαιρέσεις η ηγεσία — το προεδρείο — της συντεχνίας έδειξε καθαρά ότι δεν είχε καμιά διάθεση για συζήτηση κόβοντας τον εργάτη ότι είναι εκτός θέματος — ή εκτός διαδικασίας. Όλη η συζήτηση διεξήχθη στο επίπεδο των εμμισθών της συντεχνίας που ο καθένας έδινε την αισθηση ότι αυτοπροβαλλόταν σαν ομιλητής με τόσο ωραία έκθεση για το τμήμα του.

Χαρακτηριστικό δείγμα του αισθήματος των εργατών της απογοήτευσης και του προβληματισμού ήταν ότι για 4 μέρες που διήρκεσε το συνέδριο κανένας εργάτης — έστω και στα διαλείμματα — δεν συζητούσε το συνέδριο και ούτε είχε διάθεση για συζήτηση των θέσεων. Ένα τόσο σημαντικό συνέδριο που έπρεπε να ήταν γεμάτο από ζωντανία κι ενθουσιασμό από μέρους των αντιπροσώπων.

Όσον αφορά τις αποφάσεις του συνέδριου αφτές παρέμεναν και πάλι μέστια στα πλαίσια της υποστήριξης στους αστούς τόσο στο Εθνικό όσο και στο Οικονομικό.

Στο εθνικό ζήτημα η ηγεσία προσπάθησε με επιμονή να αποδείξει το λάθος της απόρριψης των δεικτών Γκουεγιαρ από την Κυβέρνηση. Όλο το βάρος δόθηκε σε τούτο το σημείο για να δειχθεί η διαφωνία προς την Κυβέρνηση για τα λάθη στους χειρισμούς (έπρεπε να συμφωνήσουμε στους δείκτες αμέσως και όχι να χρονοτριβούμε στες διαπραγματεύσεις κ.λ.π.).

Χωρίς καμιά ταξική ανάλυση, χωρίς καμια προοπτική στα αδιέξοδα των αστων η ηγεσία της Π.Ε.Ο. έσπρωχνε το κίνημα σε λανθασμένες εκτιμήσεις για την φύση του Κυπριακού.

Το πόσο λάθος είχαν δεν άργησε να τους το αποδείξει ο ίδιος ο Ντενκτάς με την ανακήρυξη του Κράτους που ανάγκα-



συμφέροντα της και τα κεχτημένα. Εάν η εργατική τάξη σε αφτη την σύγκρουση βαδίσει με τα όπλα της συνεργασίας και των εισηγήσεων προς στους αστους σίγουρα θα ηττηθει.

Τούτο είναι και έπρεπε να ήταν το συμπέρασμα του συνέδριου. Ότι η εργατική τάξη αναγκαστικά παίζει στρατηγικά στην σύγκρουση. Ότι για τούτη την σύγκρουση πρέπει να είναι βαρετά στον ισχυρότερο, ιδεολογικά και ταξικά συνειδητοποιημένη.

Το ιδεολογικό ανέβασμα και η ταξική συνειδητοποίηση δεν θα ρθουν στην εργατική τάξη με τις εισηγήσεις για την καλύτερη διαχείρηση του συστήματος αλλά θα ρθουν μέσα από ένα ταξικό πρόγραμμα διεκδικήσεων. Τούτο το πρόγραμμα πρέπει να περιλαμβάνει και τα πιο κάτω:

α) Εργατικές επιτροπές ελέγχου:

Που παν τα λεφτά των κεφαλαιοκράτων, που επενδύονται, και πόσα πρέπει να παν στες εργατικές αυξήσεις:

β) Κατάργηση του εμπορικού μυστικού:

Οι κεφαλαιοκράτες δεν θέλουν κανένας να επεμβαίνει στες υποθέσεις τους, ούτε να ξέρουν τί συμβαίνει.

Όμως η επιχείρηση οποιουδήποτε παιζει ένα κοινωνικό ρόλο, επηρεάζει την κοινωνία και γι' αφο το ρόλο η κοινωνία έχει το δικαίωμα να ζητη τη δημοσίευση των λογαριασμών.

γ) Αφτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή — Τιμάριθμος για δόλους.

Τα εισοδήματα των εργαζομένων διαβρώνονται από τις συνεχείς αυξήσεις των τιμών. Ο τιμάριθμος κερδήθηκε με αγώνες για να ισοσταθμίσει τον μισθο με τις αυξήσεις των τιμών. Οι αστοι κινούνται ενάντια στον τιμάριθμο. Η εργατική τάξη, πέρα από την προστασία του τιμάριθμου πρέπει να προσθήσει να συμκρύνει την καθυστέρηση των 6 μηνών στην αναπροσαρ-

μογή των εισοδημάτων ζητώντας κάθε 3μηνο αναπροσαρμογή.

Μεγάλα τμήματα των εργαζομένων ιδιαίτερα στις μικρές επιχειρήσεις δεν παίρνουν τιμαριθμική αναπροσαρμογή. Ο θεσμός της τιμαριθμικής αναπροσαρμογής μέχρι και τον τελευταίο εργάτη και υπάλληλο είναι αναγκαίος.

δ) Πληρωμή απεργιακών μεροκαμάτων:

Δεν φταίει η εργατική τάξη όταν κατεβαίνει σε απεργίες αλλά φταίει ο καπιταλιστής και η απληστία του για να τσεπώνει όσα κέρδη παραπάνω μπορει.

ε) Για τη μείωση της ανεργίας και την εξάλειψη της,

Μείωση ωρών εργασίας χωρίς μείωση των εισοδημάτων.

σ) Κρατικοποίηση με εργατικό έλεγχο των σημαντικότερων τομέων της οικονομίας

έτσι που να υπηρετει το κοινωνικό σύνολο κι όχι το κέρδος του ιδιώτη. Η υιοθέτηση ενός τέτοιου προγράμματος από το 19ο συνέδριο της Π.Ε.Ο πραγματικά θα οπλίζε την εργατική τάξη για να βρει διέξοδο και λύσεις τόσο στο εθνικό ζήτημα όσο και στο οικονομικό.

Οι εργάτες της Π.Ε.Ο. πρέπει να παλέψουν για να γίνει αυτό το πρόγραμμα πραγματικότητα, για να μπορέσει η εργατική τάξη να πολεμήσει και να αντιμετωπίσει με επιτυχία τις επιθέσεις και τα κτυπήματα των αστών προχωρώντας με την δύναμη της στο δρόμο που της έχει τάξει η ιστορία:

Στην ανατροπή του σάπιου καπιταλιστικού συστήματος και στην εγκαθίδρυση της εργατικής εξουσίας και του σοσιαλισμού.

Αλέξης

Η ΤΡΙΜΕΡΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΠΟΙΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ

Η Π.Ε.Ο μέσα στην Έκθεση δράσης προς το 19ο Συνέδριο που πραγματοποιήθηκε τον περασμένο μήνα, αναφέρεται σε σχετικό κεφάλαιο για το ρόλο της ομοσπονδίας στα τριμερή σώματα (αυτό το κεφάλαιο δημοσιεύθηκε στη Χαραυγή 5, Νοεμβρίου 1983). Με το ζήτημα των τριμερών σωμάτων ασχολήθηκε και το ίδιο το συνέδριο.

Μέσα στην έκθεση δράσης και μέσα στο ίδιο το συνέδριο αναφέρτηκε ότι τα τριμερή σώματα και η συμμετοχή σε αυτά αποτελούν σήμερα μορφή και όπλο αγώνας για τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και γενικά για διόνος τους εργαζόμενους, και ότι δεν αποτελεί τη συμμετοχή σε αυτά τα σώματα (απαρτίζονται από την εργοδοσία την κυβέρνησης και τις συνδικαλιστικές οργανώσεις) πολιτική συνεργασίας με τους αστους.

Ακόμα, έγιναν διάφορες εισηγήσεις για τα διάφορα σώματα, όπως τη συμβούλευτική Οικονομική Επιτροπή, την Επιτροπή τιμών, το εργατικό συμβούλευτικό σώμα και για άλλες επιτροπές.

Τα σώματα αυτά είναι κατασκευάσματα των αστων και της κυβέρνησης και δημιουργήθηκαν αριθμώς για την προθήση των αστων συμφέροντων. Όμως για να λειτουργήσουν τα σώματα αυτά προς το συμφέρον τους, οι αστοι κάλεσαν και τις οργα-

νώσεις των Εργατών, ιδιαίτερα την Π.Ε.Ο δεν την δέχθηκαν από καλεσίδιαστες αλλά από συμφέροντα και για να μπορούν να έχουν την Εργατική Τάξη δεμένη, εκτιμώντας τη δύναμη που έχει η Π.Ε.Ο., που πηγάζει από την ίδια την Εργατική Τάξη.

Έτσι κάθε άλλο παρά χώρος για αγώνα και προώθηση των εργατικών συμφερόντων είναι αυτά τα τριμερή σώματα. όπως θέλει να μας τα παρούσασι τη ηγεσία της Π.Ε.Ο.

Ο Κύριος λόγος για τη δημιουργία των τριμερών σωμάτων από την κυβέρνηση είναι για να μπορει να περνα μέσα από τα σώματα αυτά φορολογίες και άλλα μέτρα που θα εξηγραφούνται από την εργοδοσία την κυβέρνησης και τις συνδικαλιστικές οργανώσεις.

Το ότι στα τριμερή σώματα ακούγεται και η φωνή τους αποτελεί εξαπάτηση των εργαζόμενων. Τούτο γιατί οι εισηγήσεις των συντεχνών δεν έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα, όπου τις τελικές αποφάσεις των σωμάτων αυτών τις παίρνουν τα διάφορα υπουργεία που υπάγονται αυτά τα σώματα.

Από τα πιο πάνω

ΕΡΓΑΤΙΚΑ

Με αφορμη το 19ο Συνέδριο Π.Ε.Ο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ

Στην Έκθεση Δράσης της Π.Ε.Ο για το 19ο συνέδριο γίνεται μια αναφορα στις διάφορες κοινωνικές παροχές που παρέχονται στους εργαζόμενους.

Σ' αυτο το άρθρο θα γίνει μια σύντομη αναφορα—ανάλυση των διαφόρων αυτων κοινωνικων αφελημάτων και το ρόλο που πρέπει να παιξει η Π.Ε.Ο στη διεκδίκηση τους. Σε επόμενες εκδόσεις θα γίνει μια πιο λεπτομερειακη ανάλυση—τοποθέτηση σ' αυτα τα θέματα.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΟΗΘΗΜΑ

Το 1975 ψηφίστηκε ο νόμος περι Δημοσίων Βοηθημάτων με βάση τον οποίο κάθε πολίτης του οποίο το εισόδημα και οι οικονομικοι πόροι δεν αρκουν για τις βασικες—του ανάγκες μπορει να πάρει δημόσιο βοήθημα.

Αυτος ο νόμος έγινε για να βοηθήσει στην αντιμετώπιση των σοβαρων οικονομικων προβλημάτων που είχαν οικογένειες, είτε λόγω υγείας, είτε λόγω προχωρημένης ηλικίας είτε λόγω χρησιας κ.λ.π. ή ακόμα και λόγω της Τουρκικης εισβολης. Μέχρι το 74, τέτοια βοηθήματα δίνονταν σε εξαιρετικες περιπτώσεις, όπου δεν υπήρχε καθόλου εισόδημα.

Σήμερα βοηθούνται γύρω στις 8—10 χιλιάδες άτομα κυρίως γέροι και ανάπτηροι.

Τα λεφτα όμως που παίρνουν είναι επιδόματα πείνας κι εξαθλίωσης. Μετα απο αλλεπάλληλες αυξήσεις των τελευταιών χρόνων το ύψος του επιδόματος έφτασε το αστρονομικο ποσο των £22 (!!) για ένα άτομο και £10 (!!!) για κάθε επιπρόσθετο άτομο.

Το Γ.Σ. της Π.Ε.Ο τονιζει πως θα συνεχίσει τον αγώνα του για την παραπέρα βελτίωση των παρεχομένων αφελημάτων προς τους πολίτες. Προς αυτη την κατεύθυνση χρειάζεται, λέει, να γίνει «πιστημονικη μελέτη» για να καθορισθει το μίνιμου των αναγκων ζωης για να βελτιωθουν τα δημόσια βοηθήματα. Θα πρέπει, λέει, να αυξηθουν τα επιδόματα ώστε να συγχρονισθουν με την άνοδο του κόστους ζωης.

Συμφωνούμε μ' αυτη την τοποθέτηση. Η επιστημονικη όμως μελέτη δεν είναι αρκετη. Για να μπορουν να ζουν σαν άνθρωποι αυτοι που παίρνουν Δημ. Βοήθημα πρέπει να πάρουν τέσσερεις και πέντε φορες περισσότερα απο όσα παίρνουν σήμερα.

Μα πως θα μπορέσει να υλοποιηθει τούτη η «αποτελεσματικη» βοήθεια που απαιτει η Π.Ε.Ο. πως θα μπορέσουν να αυξηθουν τα δημόσια βοηθήματα την στιγμη που η κυπριακη οικονομια αντιμετωπίζει σοβαρα προβλήματα;

Με λίγα λογια απο που θα βγουν τα λεφτά;

Η Κυβέρνηση, την οποια υποστηριζει η ηγεσία της Π.Ε.Ο. μόνο απο τους εργαζόμενους ξέρει να παίρνει λεφτα, όπως έδειξαν και οι τελευταιες φορολογίες.

Λεφτα υπάρχουν για να χρηματοδοτηθουν τα Δημ. Βοηθήματα και πρέπει να βρεθουν για να σώσουν απο

τη μιζέρια 10,000 ανθρώπους. Πρέπει να βγουν όμως απο τους βιομήχανους κεφαλαιοκράτες και τους τοιφλικάδες κι όχι απο το ποτοφόλι του εργάτη.

ΕΘΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΥΓΕΙΑΣ

Η πρώτη μελέτη για το κρατικο Σχέδιο Υγείας έγινε το Δεκέμβρη του 78 απο κάποιο εμπειρογνώμονα. Με βάση τούτο το σχέδιο θα παρέχεται δωρεαν ιατροφαρμακευτικη περιθαλψη σε όλους τους εργαζόμενους και γενικα στον Κυπριακο λαο.

Το Γενάρη του 81 δόθηκε στις ενδιαφερόμενες οργανώσεις έγγραφο στο οποίο υπήρχαν και οι εισηγήσεις σχετικα με το κόστος του Σχεδίου και την χρηματοδότηση του. Η εισήγηση ήταν ότι η κατα 6% επι του μισθολογίου συνολικη συνεισφορα θα κατανεμόταν σαν 2% κυβέρνηση, 2% εργοδότες, 2% εργοδοτούμενοι και για τους αυτοεργοδοτούμενους, 2% κυβέρνηση και 4% οι αυτοεργοδοτούμενοι. Η Π.Ε.Ο διαφώνησε και πρότεινε την κατανομη 4 1/2% κυβέρνηση, 1% εργοδότες και 1/2% εργοδοτούμενοι. Τελικα θεμά κατέληξε σε αδιέξοδο λόγω διαφωνιών και το 82 καλεσθηκε άλλος εμπειρογνώμονας, έκθεση του οποίου δόθηκε στις οργανώσεις το Μάη του 83. Μέχρι στιγμης δεν έχει γίνει καμια συζήτηση πάνω στο θέμα. Τις υπηρεσίες που θα παρέχονταν απ' αυτο το σχέδιο τις αναπληρώνουν σε πολυ περιορισμένο βαθμο τα συντεχνιακα ταμεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων τα συντεχνιακα ιατρεία και φαρμακεία που δημιουργήθηκαν πριν απο 35 χρόνια περιπου.

Τούτα τα ταμεία για να μπορουν να προσφέρουν αυτες τις υπηρεσίες στα μέλη τους εισπράττουν ένα ποσο απο τους εργοδότες και τα μέλη τους με βάση τις συλλογικες συμβάσεις.

Το Γ.Σ. της Π.Ε.Ο προτείνει μέτρα για βελτίωση των υπηρεσιων που παρέχονται απο τα συντεχνιακα ιατρεία — φαρμακεία όπως αύξηση της συνεισφορας, καλύτερος εξοπλισμος των ιατρείων, οικονομικη ενίσχυση του Σ.Τ.Κ.Α. απο το κράτος κ.λ.π.

Το θέμα όμως της υγείας είναι ένα απο τα σοβαρότερα προβλήματα για τα χαμηλα αμειβόμενα στρώματα. Ήδη οι εργαζόμενοι ταλαιπωρούνται με τα συντεχνιακα ιατρεία, φαρμακεία λόγω των ελλειψων που υπάρχουν. Στα νοσοκομεία επικρατει χάος, υπάρχει έλλειψη νοσοκομειακου προσωπικου, ο αριθμος των γιατρων σ' αυτα είναι μικρος συγκριτικα με τον αριθμο των αρρώστων. Πολλες είναι οι φορες που αναγκάζονται οι εργαζόμενοι να παν σε ιδιωτικους γιατρους διότι δεν μπορουν να σκεφθουν κάτι τέτοιο ούτε ακόμα για κάθε πενταετία με επιχορηνημένες άδειες.

ρουν λόγω αρρώστιας να κάθυστερησουν άλλο και εκει πρέπει να πληρώσουν ακριβα. Ακόμη γιατροι του νοσοκομείου δωροδοκούνται ή χρεώνουν βάσει της ιδιωτικης άσκησης για τις υπηρεσίες τους στα νοσοκομεία. Τέλος υπάρχουν και άρωστοι στην Κύπρο που είναι καταδικασμένοι λόγω της ανεπάρκειας των ιατρικών υπηρεσιών που προσφέρονται. Οι νεφροπαθεις για παράδειγμα που φτάνουν στο εξευτελιστικο σημειο να κάνουν έκκληση απο τις εφημερίδες για έρανο ώστε να μπορέσουν να παν στο εξωτερικο για μεταμόσχευση. Το άλλο σοβαρο πρόβλημα σ' αυτο τον μέρα είναι οι ψηλες αυθαίρετες τιμες των φαρμάκων.

Όλα αυτα οξύνουν το πρόβλημα της ιατροφαρμακευτικης περιθαλψης. Γι' αυτο το λόγο, θα πρέπει οι συντεχνιες και ιδιαιτερα η Π.Ε.Ο να πρωθήσουν το Εθνικο Σχέδιο Υγείας ώστε να εφαρμοσθει στο σύντομο μέλλον.

Υπάρχουν τόσοι άνεργοι γιατροι που θα μπορούσαν να προσληφθουν στα νοσοκομεία για να μπορουν να εξυπηρετουνται καλύτερα οι άρωστοι. Παράλληλα θα πρέπει να τεινε ένα τέρμα στην εκμετάλλευση της ιδιωτικης άσκησης της ιατρικης, και ένας αυστηρος έλεγχος στις τιμες των φαρμάκων που κυκλοφορουν.

Το θέμα της υγείας είναι ζωτικη σημασίας ιδιαιτερα για τους εργαζόμενους διότι οι αστοι αν χρειασθει έχουν τη δυνατότητα να παν στο εξωτερικο για επισκεφθουν ξενους γιατρους. Έτσι το θέμα του Εθνικου Σχεδίου Υγείας έχουν χρέος να το πρωθήσουν οι συντεχνιες ζωηση στο στεγαστικο.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΝΑΠΑΥΤΗΡΙΑ

Εάν για κάθε μισθωτο εργατούπαλληλο υπολογίσουμε ένα εξαρτώμενο κατα μέσο όρο, τότε έχουμε γύρω στα 308,000 άτομα που θέλουν θέσεις για διακοπες σε ξενοδοχεια. Αν κάθε 5 χρόνια πρέπει να πηγαίνει ένας απ' αυτους με επιχορηγημένη άδεια τότε χρειάζονται 62,000 θέσεις το χρόνο σε ξενοδοχεια. Τα ξενοδοχεια για να τους συμφέρει παραχωρουν μόνο 13,000 θέσεις.

Έστω κι αν δοθει προτεραιότητα στα χαμηλα στρώματα — γύρω στις 98,000 και μαζι με τα εξαρτώμενα 180,000 άτομα — με τον πιο πάνω υπολογισμο χρειάζονται 36,000 θέσεις τον χρόνο.

Το Γ.Σ. της Π.Ε.Ο, προτείνει το κτισμο αναπαυτηρίων/κατασκηνώσεων και γι' αυτο το σκοπο το κράτος θα πρέπει να δώσει χαλιτικη γη, να επιχορηγησει οικονομικη βιομήχανιας που μόνη μπορει να δώσει απο την κυβέρνηση της Π.Ε.Ο, φαινεται καθαρα η συνεργασια που είχεν η Π.Ε.Ο με τους αστοι και την κυβέρνηση και η ευθύνη της για τη μείωση του βιοτικου επιπέδου των εργαζόμενων το 74.

Η Π.Ε.Ο αναφέρει σχετικα ότι στη Συμβουλευτικη Επιτροπη διαδραμάτισε σπουδαιο ρόλο κατα τις κρίσιμες στιγμες του 74.

Όλοι όμως θυμούμαστε τα μεροχάματα πεινασματικα που έπαιρναν τότε οι εργαζόμενοι και που πάνω τους βασιστηκαν τότε οι βιομήχανοι και οι αστοι για «ανοικοδόμηση της κυπριακης οικονομιας» και για την αυστηρηση της εργατικης αιτημάτων της Π.Ε.Ο προτείνει να σταματηση τις εργαζόμενους η γηεσία της Π.Ε.Ο πρέπει να σταματηση τις συνεισφορας με τους αστοι μέσα σε κλειστες αιθουσες, και να κατέβει κάτω στους εργάτες να παλέψει μαζι τους για την ανύψωση του βιοτικου τους επιπέδου και να τους καθοδηγήσει σωστα στον αγώνα τους ενάντια στις επιθετικεις τους.

Η γηεσία της Π.Ε.Ο αναφέρει ακόμα ότι η επιτροπη συνέρχεται κατα την επιτροπη συνέρχεται κατα την

Διεθνη — Σύντομα Διεθνη — Σύντομα Διεθνη — Σύντομα

ΛΙΒΑΝΟΣ — ΣΥΡΙΑ —
ΑΜΕΡΙΚΗ — ΙΣΡΑΗΛ

Οι Αμερικάνοι ιμπεριαλιστές ανακαλύπτουν συνεχώς πόσο οδυνηρή γι' αυτούς θα 'ναι η ολοένα αυξανόμενη ανάμειξη τους στον πόλεμο του Λιβάνου που άρχισε να εξελίσσεται σε πόλεμο με τη Συρία.

Μέχρι πρόσφατα οι Αμερικάνοι Ιμπεριαλιστές αρκούνταν στον εξοπλισμό του Ισραήλ και στη χρησιμοποίηση του σαν χωροφύλακα στην κρίσιμη γι' αυτούς πετρελαιοπαραγωγική περιοχή της Μέσης Ανατολής.

Η όξυνση των αντιθέσεων στην περιοχή με επίκεντρο το Λιβάνο και την Παλαιστινιακή επανάσταση και ιδιαίτερα η αποταθεροποίηση του ίδιου του κράτους του Ισραήλ αναγκάζει τους Αμερικάνους να επεμβαίνουν όλο και πιο άμεσα.

Έτσι στις 29 του Νιόβρη υπόγραψαν μια νέα συμφωνία με την κυβερνηση του Ισραήλ για πολιτικο-στρατιωτική συνεργασία.

· Άνκαι ο Ρήγκαν θα ευνοού-

σε μια πιο μετριοπαθή στάση από μέρους του Ισραήλ έτσι που να ικανοποιούνται οι άραβες σύμμαχοι του. (Σουδική Αραβία, Αίγυπτος, Ιορδανία, Κουβέιτ, Εμιράτα), τελικά αναγκάζεται να βασιστεί πλήρως πάνω στο μόνο «σίγουρο» σύμμαχο, το Ισραήλ. Έτσι θα δώσει στους σιωνιστές το 1983-4 910 εκατ. δολλάρια ως οικονομική βοήθεια και 1.275 δισ. στρατιωτική βοήθεια (αυτή τη φορά ως επιχορήγηση κι όχι δάνειο).

Το πόσο «σίγουρος» βέβαια είναι αυτός ο σύμμαχος άρχισε πια να αμφισβητείται σοβαρά.

Πρόσφατα παρατήθηκε ο Πρωθυπουργός κι αργότερα ο υπουργός οικονομικών του Ισραήλ κι ένα κλίμα πολιτικής αστάθειας έχει καλύψει τη χώρα. Το εξωτερικό χρέος θα φτάσει φέτος τα 20 δισ. δολλάρια που είναι το ψηλότερο κατά κεφαλή χρέος σ' ολόκληρο το κόσμο. Μέσα στο οικονομικό χάος που επικρατεί τελευταία οι μετο-



Λιβανέζοι στρατιώτες μεταφέρουν τα συντρίμια ενος από τα Αμερικάνικα αεροπλάνα που κατάρριψαν οι Σύροι

χές των τραπεζών έπεισαν κατάκορυφα και η κατάρρευση αποφεύχθηκε μόνο μετά από κυβερνητική παρέμβαση.

Ο πόλεμος στο Λιβάνο κόστισε στο Ισραήλ 1 δισ. δολ., και κοστίζει σήμερα 1 εκατ. την ημέρα! Μέσα σ' αυτό το κλίμα αναμένονται πρώτες εκλογές ενώ ογκούται το αντιπολεμικό κίνημα κι η αντιπολίτευση στη δεξιά κυβερνηση.

Ο Αμερικάνικος Ιμπεριαλισμός και οι σύμμαχοι του βρίσκονται εξ άλλου αντιμέτωποι από τη μια με το Συριακό καθεστώς - που προσπαθεί να αναδει-

χτει πρεμονικό κράτος στην περιοχή - και με την οργή των αραβικών μαζών γενικότερα, από την άλλη.

Έτσι οι Αμερικάνοι έγιναν πρόσφατα θύματα βομβιστικών επιθέσεων στο Λιβάνο στις οποίες είχαν εκατοντάδες θύματα, αεροπλάνα τους καταρρίφθηκαν από τη Συρία, ενώ οι πρεσβείες τους (όπως και της Γαλλίας) άρχισαν να γίνονται στόχος βομβιστικών επιθέσεων ακόμα και σε συμμαχικές χώρες όπως το Κουβέιτ.

· Αν επιβιώνουν ακόμα οι Αμερικάνοι Ιμπεριαλιστές κι οι σι-

ωνιστές στην περιοχή αυτό το οφείλουν αποκλειστικά στους ηγέτες των αράβων που προδόθηκαν ξανά και ξανά τους πρωτοκούς αγώνες των μαζών.

Από τη στιγμή που η εργατική τάξη των αραβικών χωρών και του Ισραήλ θα εξοπλιστεί με ένα σοσιαλιστικό πρόγραμμα αγώνα που θα συνδέει την εθνική απελευθέρωση και τον αντιμπεριαλιστικό αγώνα με την ανατροπή της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης οι μέρες των Ιμπεριαλιστών και των συμμάχων τους θα 'ναι μετρημένες.

· μερα την συντριπτική πλειοψηφία του πληθυσμού.

ΠΑΓΚΛΑΝΤΕΣ

Λίγες μέρες πριν την έναρξη της Ισλαμικής Διάσκεψης ο διχτύταρας στρατηγός Έρσιατ, αναγκάστηκε σε διάσκεψη της συμμετοχή του στη διάσκεψη της κοινοπολιτείας και να επιστρέψει στη Ντάκκα όπου έστειλε το στρατό να καθαρίσει τους δρόμους από τις χιλιάδες των διαδηλωτών που ζήτουσαν την ανατροπή του.

Νωρίτερα έχενα αντιμετωπίσει παρόμοιες κινητοποιήσεις και γενική απεργία. Οι εργαζόμενοι της χώρας μιας από τις πιο φτωχές χώρες του κόσμου απαιτούν εδώ και λίγες βδομάδες την ανατροπή του.

δημοκρατικά τους δικαιώματα με μαχητικές κινητοποιήσεις, απεργίες και αιματηρές συγκρούσεις με την αστυνομία και το στρατό.

Η δυναμική εμφάνιση του λαού της Παγκλαντές στο πολιτικό προσκήνιο ολοκληρώνει την εικόνα της μαζικής εξέγερσης σ' ολόκληρη την περιοχή - Ινδίες, Πακιστάν, Σρι Λάνκα - και υπόσχεται ακόμα πιο φουρτουνισμένες μέρες όπου η προοπτική θα 'ναι είτε η βάρβαρη διχτατορία των αστών είτε η διχτατορία του προλεταριάτου - δηλ. η εργατική δημοκρατία. Δώρος Μ.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ
Αργεντινή

Βενεζουέλα

Παρόμοια ήταν η τύχη της δεξιάς στης προεδρικές εκλογές στη Βενεζουέλα στις αρχές του Δεκέμβρη. Ο αριστερός υποψήφιος Λουσίντο πήρε 57% από τα 7.7 εκατ. ψήφους και ο αντιπαλος υποψήφιος του δεξιού κυβερνώντος κόμματος 34.5%. Όπως και στο Περού η πρεκλογική εκστρατεία περιστράφηκε γύρω από την οικονομία.

Η κυβέρνηση είχε στο ε-

- 4.5% πώση στο Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν.
- 20% Ανεργία
- 34 δισ. δολλάρια χρέος

Η ήττα του κυβερνώντος

Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΑΣΠΑ ΤΗΝ Ε.Ο.Κ.

Συνέχεια από τη σελ. 8

στασή αφτη είναι ο παγκόσμιος καπιταλισμός. Το εργατικό κίνημα βρίσκεται σε άνοδο και δεν υπάρχει γνώμια στον πλανήτη μας που να ζει περίοδο ηρεμίας. Απεργίες και διαδηλώσεις με πολιτικό και οικονομικό περιεχόμενο βρίσκονται στην ημερίδια διάταξη. Απελεφθερωτικά κινήματα δρουν συνεχώς σε διάφορα μέρη της γης, οι διχτατορίες της Ασίας, και της Αφρικής και της Λ. Αμερικής τρίζουν κάτω από τα χυτήματα του εργατικού κινήματος, το αντιπολεμικό κίνημα φουντώνει. Με λίγα λόγια ο κόσμος άρχισε να μπαίνει σε μια περίοδο που προμήνυε το τέλος του καπιταλισμού.

Στην Εβρώπη φυσικά δε θα μπορούσε να μείνει απ' έξω. Είχαμε το 74 με το έστασμα της κρίσης, την επανάσταση στην πορτογαλιά, που προδόθηκε από τους ρεφορμιστές (σταλινικούς και σοσιαλδημοκράτες)

είχαμε την πτώση της διχτατορίας στην Ελλάδα και την Ισπανία στην συνέχεια είχαμε την άνοδο των σοσιαλιστών και κομμουνιστών στην Γαλλία, το εχπληχτικό 60% των ψήφων της αριστεράς στην Ελλάδα το 81 και τον σχηματισμό αφετοδύναμης κυβερνησης του Πασοκ, την άνοδο στην εξουσία των Σοσιαλιστών στην Ισπανία

κ.λ.π.

Βλέπουμε τις απεργίες να φουντώνουν και να παίρνουν συνεχώς ένα πολιτικό χαραχτήρα. Οι τάσεις λοιπόν που κύρια αναπτύσσονται μέσα στον Εβρωπαϊκό χώρο είναι: Οι αστοί αδύνατοι να αναπτύξουν παραπέρα τις παραγωγικές τους δυνάμεις, παράλληλα στη βάση των ιδιαιτέρων θερινών τους συμφερόντων στέκουν εμπόδιο στο σπάσιμο των εθνικών συνόρων και φράγμων για ενοποίηση της Εβρώπης σε μια ενιαία οικονομία.

Ταυτόχρονα οι «Σοσιαλιστές» προσπαθούν σαν πρώτη βήμα να «διαχειριστούν σωστά» αφού το νεκρό σύστημα ο κάθε ένας στα δίκια του εθνικά σύνορα, υποσχόμενοι ότι μετα και κάποτε θα προχωρήσουν τόσο στο Σοσιαλιστικό μετασχηματισμό όσο και στην ενοποίηση της Εβρώπης.

Από την άλλη το εργατικό κίνημα σ' αυτες τις χώρες αρχίζει να ανεβαίνει και να συνειδητοποιεί τη δύναμη του — μετρώντας — τη με τις καθημερινές ταξικές συγκρούσεις μέσα στους χώρους δούλειας.

Η ανάπτυξη των παραγωγών δυνάμεων δεν μπορεί να στεγάσει την αγορά των εργατών στην Εργατική Σύντηξη της Εβρώπης.

ρα η οικονομία έχει πάρει ένα παγκόσμιο χαραχτήρα όπου όλες οι χώρες εξαρτώνται αναμεταξύ τους. Όμως αφού το οικονομικό δέσμιο και αντη η ανάπτυξη σε Παγκόσμια επίπεδα προσκρούει στην εθνικά καπιταλιστικά συμφέροντα και στους αναπτυγνωνισμούς. Αντίθετα το εργατικό κίνημα της Εβρώπης δεν έχει να χωρίσει τίποτα επάνω σε εθνικό επίπεδο. Το ενώνει η εκμετάλλευση από τους κεφαλαιοκράτες είτε αφοτοί είναι Γάλλοι ή Γερμανοί ή Βέλγοι ή Έλληνες.

Αυτο ποινθέλει ο κάθε εργάτης σ' ολόκληρη την Εβρώπη είναι το σταμάτημα της εκμετάλλ

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ ΕΝΟΤΗΤΑΣ:

Απάθεια και απογοήτευση

Τόσο το συλλαλητήριο που διοργάνωσε η ΕΔΕΚ, όσο και το παγκύπριο συλλαλητήριο ήταν η επισφράγηση της χρεωκοπίας της πολιτικής, τόσο της δεξιας όσο και της ηγεσίας των αριστερών κομμάτων. Και τα δύο συλλαλητήρια έδειξαν πόσο απαγοητευμένες είναι οι μάζες από τις ηγεσίες τους, και πως κανένα πια από τα παραμύθια του «Πατριωτισμού» δεν πείθει το λαο ότι το έθνικο πρόβλημα αλλα και τα κοινο-οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει θα λυθουν με την ένοτητα και τον εθνικισμό.



Υπάρχει μια ουσιαστική διαφορά ανάμεσα στα σημερινά συλλαλητήρια της ΕΔΕΚ και αυτά που γίνονται μερικά χρόνια πριν

ΤΗΣ ΕΔΕΚ

Η ηγεσία της ΕΔΕΚ, μέσα στα πλαίσια της καιροσκοπικής της πολιτικής, έτρεξε να καλέσει πρώτη συλλαλητήριο με την ελπίδα ότι οι μάζες θα ανταποκριθουν στο κάλεσμα της όπως έγινε το 74 αμέσως μετα το πράξιμο πρόγραμμα. Το 74 όμως η ΕΔΕΚ είχε μια επαναστατικη πολιτικη. Τότε πραγματικα πρόσφερε στο λαο προσποτικες και ήταν η εναλλαχτικη λύση για τις μάζες. Σήμερα η ΕΔΕΚ, κάνει συνεχως ανοιγματα προς τα δεξια με αποτέλεσμα να απογοητευει δύο και περισσότερο τη βάση της και τις μάζες γενικότερα. Έτσι, για μια ακόμα φορα, η ΕΔΕΚ προσκάλεσε τους δεξιους να λάβουν μέρος στο συλλαλητήριο, προδικάζοντας έτσι την αποτυχια του. Εκει που η ΕΔΕΚ έπρεπε να ξεσκεπάσει τη χρεωκοπία της δεξιας και να γηγενει του αγώνα προβάλλοντας το σύνθημα για κοινο μέτωπο Ε/Κ — Τ/Κ και να εξηγησει στο λαο πώς δεν μπορει να περιμένει τίποτε άλλο απο τον Ο.Η.Ε. παρα μόνο ψηφίσματα και «τηνικες νίκες», αρκέστηκε για μια ακόμα φορα στο να επιτρέπει δύες τες ευθύνες στον Ντενκτας παρασιωπώντας τες ευθύνες της Ε/Κυπριακης αστυνομης τάξης και της ηγεσίας των αριστερων κομμάτων.

Απόδειξη του εθνικισμου που διαπνέει σήμερα την πολιτικη της ΕΔΕΚ είναι και η προσπάθεια που έγινε για να απομακρυνθει το πάνω που ήταν γραμμένο στα τούρκικα, ευτυχως χωρις κανένα αποτέλεσμα.

Μ' αυτα τα δεδομένα αρκετος κόσμος στο συλλαλητήριο, ακούει τον ομιλητη, δημιουργησε «πηγαδάκια» και προσταθούσε απο μόνος του να βρέι απο το αδιέξοδο που τον έχουν ρίξει οι ηγέτες του, συζητώντας τη πολιτικη που έπρεπε απο καιρο να υιοθετησουν τα αριστερα κόμματα. Αφου έτσι κι αλιως, απο τον ομιλητη, θα άκουουν για μια ακόμα φορα τα χιλιοεπωμένα, και τίποτε περισσότερο.

Η βάση της ΕΔΕΚ, και ο κόσμος της γενικότερα, βλέποντας την ΕΔΕΚ να πηγαίνει απο το κακο στο χειρότερο, άρχισε πια να προβληματιζεται και να προσπαθει να βρει τρόπους πίεσης προς την ηγεσία της.

Όπως κάποτε πολυ σωστα είπεν ο Β.Λ. «δεν υπάρχουν προδότες λαοι, αλλα προδομένοι λαοι», έτσι ακριβως προδώνεται τώρα τη βάση της ΕΔΕΚ και η Εργατικη Τάξη.

ΤΟ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ

Το παγκύπριο συλλαλητήριο που έγινε στες 21.11.83 ήταν ότι δήποτε άλλα εκτος απο συλλαλητήριο. Τα συλλαλητήρια διακατέχονται απο παλμο και αγωνιστικη διάθεση. Σ' αυτο το συλλαλητήριο τίτοτε απ' αυτα δεν υπήρχε. Ήταν ένα απο τα πιο «κενεκά» συλλαλητήρια που έχουν γίνει μέχρι σήμερα. Μια ακόμα απόδειξη πο ο λαος άρχισε να συνειδητοποιει τη χρεωκοπία της δεξιας να αμφισβητει πως η συνεργασια των αριστερων κομμάτων με τους αστους μπορει να λύσει το Κυπριακο.

Ο λαος δεν ένοιωσε καθόλου τον εθνικισμο και την ενότητα που προσπάθησαν να σπειρουν οι δεξιοι, βιοθούμενοι απο τα αριστερα κόμματα που έτρεξαν να καλυφτουν κάτω απο το μανδύα της ενότητας με τους αστους, ξεχωντας και πάλι την ενότητα της αριστερας και της Εργατικης Τάξης Ε/Κ και Τ/Κυπριακης.

Τις πρώτες μέρες μετα την ανακήρυξη απουσια άλλης διεξόδου δέχτηκε και στην εντελως επιφανειακα το σύνθημα για ενότητα με τους αστους χωρις να βλέπει πως αυτη η ενότητα θα σπάσει τα αδιέξοδα. Με το αισθημα λοιπον της απογοήτευσης ο λαος οδηγήθηκε παθητικα στο συλλαλητήριο χωρις να καταλαβαινει το σκοπο του.

Απο τις ανακοινώσεις και τις εικόνεις των οργανωτων απο τα μεγάφωνα φαινόταν πως το συλλαλητήριο ήταν ένα καλοσημένο θέατρο για να προβληθει απο τα διενηγειανης ειδησεογραφικα πραγτορεια η ενότητα των Ελληνοκυπριων στην καταδίκη του κράτους. Οι οργανωτες απαγόρευσαν μέχρι και το πανω της Ε.Τ.Υ.Κ. (Ελληνικη σημαία με τα αρχικα Ε.Τ.Υ.Κ.) για να βασιλέψει την ενότητα. Εκει δεν έπρεπε να υπάρχουν συνδικαλιστες αριστεροι, δεξιοι η κεντρώοι αλλα οργισμέ-

— Τ/Κ κόμματα για μια Κύπρο Σοσιαλιστικη.

Στο Συλλαλητήριο μοιράστηκαν γύρω στες 3,000 ανακοινώσεις και διαβάστηκαν απο πολυ περισσότερα απο πολυ αποστολη απο την Κυπριακη τηλεοραση και δεν μπορει παρα να

κοινοτήτων.

Το ίδιο το συλλαλητήριο έσπρωξε πολυ πίσω απη την ενότητα. Οι Τ/Κυπριοι αριστεροι εργάτες και νεολαίοι το είδαν ολόκληρο απο την Κυπριακη τηλεοραση και δεν μπορει παρα να



Συλλαλητήριο ΕΔΕΚ 19.11.83 γύρω κόσμο.

Το πόσο έτοιμη είναι η εργατικη τάξη να υιοθετησε το κοινο μέτωπο Ε/Κ — Τ/Κ εφάνηκε χαραχτηριστικα και απο το συλλαλητήριο όπου τα μόνα χειροκροτήματα που έπεσαν κατα τη διάρκεια του ήταν όταν ο ομιλητης αναφέρτηκε στους Τ/Κ.

Η ΕΔΕΚ ήταν το πρώτο κόμμα που έριξε το σύνθημα του κοινου Μετώπου με τους Τ/Κ το 74. Το σύνθημα σήμερα έχει ξεχαστει. Το ΑΚΕΛ πλαστερει ασύρμα αυτο το σύνθημα χωρις ίμως να το πιστεύει γιατι αλιως δεν θα υποστηριζει ενότητα με τη Δεξια και εράνους (κάτια απο το κράτος) που καλλιεργουν τον εθνικισμο και αποενώνουν τους Τ/Κ απο τους Ε/Κ, και δε βοθησουν σε τίποτε τον κοινο αγώνα των δυο

απογοητεύτηκαν όταν είδαν ότι δεν υπήρχε ούτε σημαία, ούτε ένα πανω να καλει σε ενότητα τις εργατικες τάξεις των δυο κοινοτήτων, ούτε μια αριστερη φωνη απο το μικρόφωνο ούτε ένα αριστερο σύνθημα απο κάτω.

Το μήνυμα που πήρε ο Τ/κυπριος εργάτης απο το Συλλαλητήριο είναι πως οι Ε/κυπριοι αριστεροι ηγέτες οπως ακριβως και οι Τ/κυπριοι ενώθηκαν με την εθνικη τους αστικη τάξη εναντίον της αντίπαλης εθνικης κοινοτητας.

Είναι λοιπον επιτακτικο καθηρικον δώλων των αριστερων να βλαδυμε φραγμο σ τέτοια ολισθηματα της ηγετικα και να πέσουμε για την υλοποίηση του κοινου Μετώπου.

Μάριος Β

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΚΥΠΡΟΥ ΕΔΕΚ ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΤΕΡΥΓΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Λίγες ώρες μέτα την ανακήρυξη του Κράτους Ντενκτας η Αριστερη πτέρυγα εξέδωσε ανακοίνωση που δημοσιεύουμε αυτούσια πο κάτω.

Οι καθημερινες εφημερίδες

και τα άλλα μέσα μαζικης επικοινωνιας απέφυγαν να κάρουν αναφορα στην ανακοίνωση και της θέσεις της εχτος απο το «Φιλελεύθερο» που έκαμε μια πολυ σύντομη αναφορα.

Η ανακοίνωση μας βγήκε σε φυλλάδιο και κυκλοφόρησε σε χιλιάδες αντίτυπα σ' ολόκληρη την Κύπρο. Εχτιμήθηκε από δύοσις την διάβασαν σαν τη μόνη ανακοίνωση που τόλμησε να πει την αλήθεια.

Η ανακήρυξη ανεξάρτητου κράτους απο την ηγεσία της τουρκοκυπριακης κονότητας φαίνεται να έχει ξαφνιάσει ολόκληρη την ελληνοκυπριακη ηγεσια. Τόσο τα αστικα κόμματα όσο και η αριστερα δεν μπόρεσαν ποτε να προσφέρουν άλλη πορεία έξω απο της ενδοκυπριακης συνομιλίες. Έτσι η ανακήρυξη, που δεν είναι τίποτε άλλο απο επιστέγασμα της χρεωκοπιας των αυτονομιλων, σημαίνει την χρεωκοπία της πολιτικης της ελληνοκυπριακης ηγεσιας στο εθνικο θέμα.

Ωστόσο η ανακήρυξη ανεξάρτητου κράτους δεν έχει γίνει ξαφνικα. Ο Ντενκτας χρησιμοποιει αυτη την πειλη εκδωμα και χρόνια, ενω οι ελληνοκυπριοι θιασώτες των συνομιλων είχαν αυτο τον κίνδυνο το μοναδικο-τους επιχείρημα για την αναγκαιότητα νέων υποχωρήσεων. Απλα, κανένας ελληνοκυπριος ηγέτης δεν πότεψε στην πραγματοποίηση της πειλης, κανένας δεν μπόρεσε να χαράξει προοπτικες για τέτοιο ενδεχόμενο.

Αυτη τη αδυναμια της ελληνοκυπριακης ηγεσιας είναι ο μοναδικος παράγοντας που κάμνει την κίνηση του Ντενκτας να φαίνεται σημαντικη. Γιατι η ουσια του Κυπριακου δεν αλλάζει καθόλου. Οι δυο κοινότητες ζουν χωρισμένες με τη βία απο το 1974. Οι αστοι πολιτικοι των δυο κοινοτητων, με την ανοχη και την υποστήριξη των εργατικων ηγεσιων απότυχαν σε κά

ΕΛΛΗΝΕΣ ENANTION ΤΟΥΡΚΩΝ · Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ;

Η ομόφωνη ψήφιση της ανακήρυξης του κράτους από την Τ/κυπριακή βουλή χρησιμοποιείται επίμονα από τη δεξιά και μερικούς «αριστερούς» για να πλήξουν τους Ε/Κύπριους αριστερούς και τους Μαρξιστές και για να δικαιολογήσουν τη στροφή τους προς τον Εθνικισμό και την αναγκαιότητα για ενότητα των όπου γης Ελλήνων ενάντια στους Τούρκους.

Η Σοσ. Έκφρασή και οι Μαρξιστές ουδέποτε υποστήριξαν την εθνικιστική πολιτική των ρεφορμιστών ηγετών των Τ/κυπριακών κομμάτων όπως δεν υποστηρίζουν την αντίστοιχη πολιτική των ηγετών του ΑΚΕΛ και της ΕΔΕΚ. Αντίθετα αγωνιστήκαμε και αγωνιζόμαστε για να πιεστούν οι ηγέτες της αριστεράς (Ε/Κ και Τ/Κ) να εγκαταλείψουν τη συνεργασία με τις εθνικές αστικές τάξεις και να προχωρήσουν σ' ένα ενιαίο Αντιύπεριαλιστικό και ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ μέτωπο στη βάση ενός σοσιαλιστικού προγράμματος με απότερο στόχο μια Κύπρο Λεύτερη και Σοσιαλιστική.

Έτσι δεν νιώθουμε καμιά υποχρέωση να γίνουμε απολογητές των Τ/Κύπριων ηγετών της αριστεράς.

Ακόμα και στην υποθετική περίπτωση, όμως, που οι ηγέτες των Τ/κυπριακών αριστερών κομμάτων υποδουλώνουνταν στην αστική τους τάξη χωρις ενδιασμούς και προβληματισμούς, η κύρια ευθύνη θα βάραινε τους Ε/Κύπριους ηγέτες της αριστεράς που αρνιούνται να σπάσουν τις δικές τους συμμαχίες με την Ε/Κυπριακή αστική τάξη, αρνούμενοι έτσι να δώσουν ελπίδες στους Τ/Κύπριους εργαζόμενους για κοινό αγώνα.

Ας δούμε όμως μέσα σε ποιες συνθήκες εξαναγκάστηκαν οι Τ/κύπριοι αριστεροί ηγέτες να «υποστηρίξουν» την ανακήρυξη.

Οι Τ/Κύπριοι εργαζόμενοι

ζουν σε συνθήκες μιζέριας, εξάθλιωσης και στυγνής καταπίεσης.

Η οικονομία του Βορρά ξεπερνάει από την Τουρκική βιοθεία, η οποία καλύπτει το 60% και περισσότερο του προϋπολογισμού του Ντεκτασικού καθεστώτος.

Ο πληθωρισμός συναγωνίζεται σε ύψος τις χώρες της Λατινικής Αμερικής. Στα τελευταία 5 χρόνια ο πληθωρισμός ήταν περίπου 65% κατά μέσο όρο με αποτέλεσμα να εξανεμίζονται τα εισοδήματα των εργαζομένων, οξύνοντας ακόμα παραπάνω τις κοινωνικές αντιθέσεις και ανισότητες, πράγμα που σπρώχνει πλατιές μάζες εργαζομένων στα πρόθυρα της πείνας. (Το ημερομίσθιο ενός εργάτη ισοδυναμεί περίπου με μια οκά κρέας).

Μέσα σε τέτοιες συνθήκες οικονομικής κρίσης η αστική τάξη βρίσκεται αντιμέτωπη με τις μάζες των εργαζομένων και αναγκάζεται να χρησιμοποιεί τα κατοχικά στρατεύματα για να διατηρεί τον έλεγχο και την συνέχιση της στυγνής εκμετάλλευσης.

Ο Ντενκτάς λίγες μέρες πριν την διαμελιστική του ενέργεια ανέλαβε εξουσίες να κηρύσσει κατά βούληση τον στρατιωτικό νόμο.

Για να επιβάλει την ανακήρυξη του κράτους έθεσε τα κόμματα της Αριστεράς μπροστά στην εκλογή ανάμεσα στη βίαιη διάλυση τους ή την αποδοχή του κράτους.

Ο ίδιος ο Ντενκτάς σε δηλώσεις του στην εφημερίδα «Μίλλιέτ» της Κωνσταντινούπολης αναφέρει ότι «κατά τη διάρκεια του δείπνου την προηγούμενη της ανακήρυξης οι βουλευτές του Κόμματος Κοινωνικής Απελευθέρωσης είπαν, ότι προτιμούσαν να τηρήσουν αποχή κατά την ψηφοφορία στη βουλή για την ανακήρυξη του κράτους. Οι βουλευτές του Ρεπουπλικανικού κόμματος δεν έκαμαν τις απόψεις τους σαφείς

αλλά ήταν φανερό ότι η στάση τους δεν ήταν πολύ θετική πάνω στο θέμα της ανακήρυξης της ανεξαρτησίας».

Αμέσως μετά την ανακήρυξη της απόφασης του Ντενκτάς προς τους βουλευτές — κατά τη διάρκεια του δείπνου την προηγούμενη νύκτα — για την ανακήρυξη του κράτους νέκρωσαν οι τηλεπικονιωνίες προς οποιαδήποτε κατεύθυνση.

Γνωρίζοντας ακόμα ότι οι εργαζόμενοί και τα κόμματα τους βρίσκονται κάτω από την επιτήρηση των 40.000 στρατιωτών του Τούρκικου στρατιωτικού καταστημένου καταλαμβάνει ο καθένας μέσα σε ποιες συνθήκες δημοκρατίας και ελευθερίας μπορούσαν να εκφράσουν τις απόψεις τους πάνω στο θέμα.

Το «Μπι-Μπι-Σι» μετέδωσε ότι ορισμένοι Τουρκούπριοι πολιτικοί ηγέτες εξέφρασαν την επιφύλαξη τους για την ξαφνική ανακήρυξη του κράτους στην κατεχόμενη Κύπρο, και ακόμα ότι κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας στα πρόσωπα των αριστερών βουλευτών ήταν ζωγραφισμένη η απογοήτευση.

Ακόμα ο Ντενκτάς με την ανακήρυξη του κράτους επέβαλλε λογοκρισία στον τύπο σ' οποιδήποτε δεν τυγχάνει της έγκρισης του και στο οποίο εκφράζεται αντίθετη γνώμη από τη δική του.

Η αντίθεση των Τ/κυπριακών Εργατικών κομμάτων φαίνεται καθαρά και από την στάση που κράτησαν και συνεχίζουν να κράτουν ενάντια στις νέες συνομωσίες και μανούβρες του Ντενκτάς για την προώθηση δικτατορικού καθεστώτος, στο οποίο θα περιβάλει τον εαυτό του με έκτακτες εξουσίες και με σύνταγμα που θα «ναι κομμένο και ράμμένο στα μέτρα του».

Ο νόμος που προωθεί ο Ντενκτάς του επιτρέπει να κηρύσσει κατάσταση έκτακτης ανάγκης α) σε περιπτώσεις θεομηνιών, επιδημιών, ΟΙΚΟΝΟ-

την αντίθεση-τους.

Από όλα τα πιο πάνω δεδομένα βγαίνει το συμπέρασμα πως οι ίδιοι οι Τ/κυπριακοί είναι θύματα του Τούρκικου κατοχικού στρατού που στηρίζει την Τ/Κυπριακή αστική τάξη και την εκμετάλλευση των Τ/κυπριανών εργαζόμενων.

ΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ β) σε περίπτωση βίας με στόχο τη κατάλυση της «δημοκρατικής τάξης».

Βάσει αυτού του νόμου καταργείται το δικαίωμα της απεργίας και περιορίζονται οι άδειες προσωπικού κ.τ.λ.

Ο Μποζκούρτ - αρχηγός του κόμματος Κοινωνικής Απελευθέρωσης - δήλωσε: «Είμαστε αποφασισμένοι να αντιταχθούμε προς την ίδρυση συντακτικής Συνέλευσης από τον Ντενκτάς και τις ουσιαστικές τροποποιήσεις του συντάγματος».

Ο αρχηγός του Ρεπουπλικανικού κόμματος Οζγκούρ δήλωσε ότι «θεωρούμε τη σύσταση της συντακτικής σαν αντίθετη προς το σύνταγμα και δεν πρόκειται να υποστηρίξουμε κυβερνηση που στηρίζεται στη συντακτική».

Μπροστά σ' όλες αυτές τις δικτατορικές πρωτοβουλίες του Ντενκτάς τα δύο κόμματα της Αριστεράς οργάνωσαν πορεία διαμαρτυρίας για να εκφράσουν

ΜΑΖΟΣ

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστικη
εκφραση



— ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ
εκφραση

Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία

ΓΡΑΦΕΙΑ:

Άγιου Δομετίου 53
Εγκωμη - Λευκωσία
Τηλ. 61553

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:

Για ένα χρόνο, 12 φύλλα:

Εσωτερικό: £2.500

Εξωτερικό:

Ελλάδα: £3.500

Ευρώπη: £4.000

Αμερική: £4.500

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Σήμερα το πρωί, Παρασκευή 16.12., η ηγεσία της ΕΔΕΚ με ανακοίνωση της στον καθημερινό τύπο, ρίχνει ξανα λάσπη στην Αριστερή Πτέρυγα και την εφημερίδα της. Κατηγορεί τους υποστηριχτές της Σοσ. Έκφρασης ότι εξαπάτουν κόσμο χρησιμοποιούντας το όνομα της ΕΔΕΚ για να βγάλουν λεφτά, και απειλεί με νομικά μέτρα στην περίπτωση που συνεχιστεί ο «σφετερισμός» — όπως τον αποκαλεί — της ονομασίας του κόμματος.

Οι απειλές ο εκφρασμός και η λασπολογία δεν μπορούν να σταματήσουν τις ιδέες της Σοσ. Έκφρασης. Η γραφειοκρατία χρησιμοποίησε και

χρησιμοποιεί ακόμα μεθόδους πολύ πιο «δραστικές» ενάντια.

στην Α.Π — όπως τη χρήση φυσικής βίας ενάντια σε πουλητές της εφημερίδας — δίχως καμμία επιτυχία.

Οι μέθοδοι που χρησιμοποιεί η γραφειοκρατία φανερώνουν αδιέξοδα στα οποία βρίσκεται. Αν δσα λέσι για τους υποστηριχτές της Α.Π. ήταν αλήθεια, δεν θα είχε κανένα λόγο να ασχολείται μαζί τους γιατί η κομματική βάση είναι αρκετά ωριμή για να κρίνει στο τέλος ποιος εκπροσωπεί τα συμφέροντα του κόμματος και ποιος όχι. Αν οι κατηγορίες της γραφειοκρατίας ήταν αληθινές τότε θα μας αντιμετώπιζε πολιτικα και όχι με

αποβολες, τ